

Pääsiäisen 4. sunnuntai

Pääsiäisen 4. sunnuntai. Joh. 10:27-30. Jeesus sanoi: "Minun lampaani kuulevat minun ääneni..."

Siihen aikaan Jeesus sanoi opetuslapsille:

²⁷Minun lampaani kuulevat minun ääneni ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. ²⁸Minä annan heille ikuisen elämän. He eivät koskaan joudu hukkaan, eikä kukaan riistä heitä minulta. ²⁹Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kuin kukaan muu, eikä kukaan voi riistää

heitä Isäni kädestä. ³⁰Minä ja Isä olemme yhtä.» [1]

Pääsiäisen 4. sunnuntaita kutsutaan hyvän paimenen sunnuntaiksi. Sinä päivänä luettava evankeliumin kohta on otettu Johanneksen evankeliumin 10. luvusta, jossa Jeesus käyttää paimenen ja lampaiden vertauskuvaa. Siinä kohdassa käy ilmi, että Jumala pitää huolta niistä, jotka Häneen turvaavat.

Paimenen ja lampaiden symbolin juuret ulottuvat Vanhaan testamenttiin. Israelin merkittävät ihmiset usein olivat juuri paimenia, kuten esimerkiksi Abel (1. Moos. 4:2), Mooses (2. Moos. 3:1) ja Joosua (4. Moos. 27:17). Myös kuningas Daavidin (1. Sam. 16:11–13) ja hänen jälkeläistensä tuli olla kansansa paimenia. Yleensä paimenen roolissa

nähdään kuitenkin itse Jumala.
Hänhän pitää huolta ihmisistä eli
”lampaistaan” (vrt. 1. Moos.49:15;
Jes.40:11; Hes.34:5; Ps. 23:1; Sir.
18:13).

Ei ole sattumaa, että kuuntelemme
Jeesuksen puhetta hyvästä
paimenesta juuri pääsiäisaikana.
Benedictus XVI:n mukaan kyseinen
evankeliumin kohta johdattaa meitä
“Jumalan ilmoituksen
keskipisteeseen, jossa Hän itse on
valitun kansan paimenena (...) Jeesus
on paimen, joka kuolee ristillä ja
nousee ylös kuolleista ihmisyytensä
kanssa. Sillä tavalla Hän tekee
jokaisen ihmisen osalliseksi omasta
kulkueesta kuolemasta elämään”. [2]

Johannes lisää evankeliumiinsa
tiedon, että Jeesus kertoo hyvästä
paimenesta temppelin
vihkimisjuhlan aikana. Tuon juhlan
aikana muisteltiin temppelin
puhdistamista ja alttarin vihkimistä,

jotka suoritettiin
makkabilaiskapinan aikana. Tuohon
aikaan makkabealaiset rakensivat
Siionin kukkulan ympärille korkeat
muurit, ettei temppelin häväistystä
pääsisi tapahtumaan uudestaan (1.
Makk.4:52–61 ja 2 Makk.10:1–9).
Lisäksi Jeesus puhuu kansalle
Salomon pylväikössä. Kenties tuo
hyvin vartioitu paikka, jossa oli
paksuja pylväitä ja lujia torneja
antaa Jeesukselle aiheen puhua
lampaidensa huolenpidosta ja
puolustamisesta.

Jeesuksen sanat ”antavat meille
turvallisuuden ja erityisen hellyyden
tunnetta. Elämämme on täydessä
turvassa Jeesuksen ja Isän käsissä”,
selittää paavi Franciscus. ”Poika ja
Isä ovat yhtä – samaa rakkautta,
samaa armahtavaisuutta, jotka
ilmenevät ristin kuolemassa (...) Sen
vuoksi emme pelkää enää:
elämämme on jo säästetty ikuisesta
kuolemasta. Ei mikään eikä kukaan

pysty riistämään meitä Jeesuksen kädessä, sillä mikään eikä kukaan voi voittaa Hänen rakkauttaan.

Jeesuksen rakkaus on voittamatonta!” [3]

Tuo Jeesuksen läheisyys, joka varjelee lampaitaan, antaa meille toivoa. Voimme elää Jumalalle mieliksi. Pyhä Josemaria kuvaili tätä Jumalan mukaista elämäntapaa seuraavasti: “Toivon hyve antaa meille varmuuden siitä, että Jumala hallitsee meitä kaikkivaltiaalla kaitselmuksellaan ja suo meille kaiken tarpeellisen. Toivo taas puhuu meille Herran pysyvästä hyvydestä ihmisiä kohtaan, sinua ja minua. Hän on aina valmis kuulemaan meitä, sillä hän on väsymätön kuuntelija. Hän on kiinnostunut sinun iloistasi, menestyksistäsi, rakkaudestasi mutta myös sinun huolistasi, tuskistasi ja epäonnistumistasi. Älä sen vuoksi pane toivoasi Häneen vain silloin,

kun kohtaat heikkoutesi. Käänny taivaallisen Isäsi puoleen sekä suotuisina että epäsuotuisina aikoina turvautuen Hänen laupiaaseen suojelukseensa. Emme tarvitse suurtakaan nöyryyttä tajutaksemme, että olemme pelkästään pitkä rivi nollia. Mutta tämä varmuus omasta mitättömyydestämme muuttuu vastustamattomaksi voimaksi, sillä nolista vasemmalla on Kristus: mikä suunnaton luku näin syntyykään! Herra on minun valoni ja apuni, ketä minä pelkäisin? [4]

---

[1] Joh. 10:27–30, Raamattu 1992 (KR92).

[2] Benedictus XVI, *Saarna*, 29.4.2012.

[3] Paavi Franciscus, *Taivaan kuningatar*-rukous, 17.4.2016.

[4] Pyhä Josemaría, *Jumalan ystäviä*,
n. 218.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/gospel/paasisaisen-4-sunnuntai/](https://opusdei.org/fi-fi/gospel/paasisaisen-4-sunnuntai/)
(27.3.2026)